

PROGRAM BOHOSLUŽIEB FARNOSTI BABÍN

ROK ZASVÄTENÉHO ŽIVOTA - REHOĽNÍKOV

PRIPRAVUJEME SA NA MIMORIADNY SVÄTÝ ROK MILOSRDENSTVA

Týždeň 45.

DNES: TRIDSIATA PRVÁ NEDEĽA
CEZ ROK

2. 11. 2015 - 8.11. 2015

Farský kostol Zoslania Ducha Svätého Babín

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	ÚMYSEL SV. OMŠE	ČAS	SV. SPOVEĎ	INÉ PODUJATIE
PONDELOK 2. 11. 15	SPOMIENKA NA VŠETKÝCH VERNÝCH ZOSNULÝCH	Za všetkých zosnulých Na úmysel sv. Otca	7.30 17.00		
UTOROK 3. 11. 15	SV. MARTIN Z PORRES, REHOĽNÍK, ĽUB. SPOMIENKA				
STREDA 4. 11. 15	SV. KAROL BOROMEJSKÝ, BISKUP, SPOMIENKA	+ Ľubica, r. Lipničanova, Kozoňova, Gašperova	17.00	16.00	
ŠTVRTOK 5. 11. 15	FÉRIA				
PIATOK 6. 11. 15	PRVÝ PIATOK V MESIACI	+ Mária Matigantová (30. deň)	17.00	16.00	
SOBOTA 7. 11. 15	FERIA				
NEDEĽA 8. 11. 15	32. NEDEĽA „CEZ ROK“	Na úmysel Za veriacich	7.00 10.00		

Kostol sv. Jána a Pavla Vasiľov

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	ÚMYSEL SV. OMŠE	ČAS	SV. SPOVEĎ	INÉ PODUJATIE
PONDELOK 2. 11. 15	SPOMIENKA NA VŠETKÝCH VERNÝCH ZOSNULÝCH	+ rod. Špaglova a Ge- meľova	18.00		
UTOROK 3. 11. 15	SV. MARTIN Z PORRES, REHOĽNÍK, ĽUB. SPOMIENKA	Za zdravie Janky a Pavla a syna	17.00	16.00	
STREDA 4. 11. 15	SV. KAROL BOROMEJSKÝ, BISKUP, SPOMIENKA				
ŠTVRTOK 5. 11. 15	FÉRIA	+ Eva Hnojčíkova a rodičia	17.00	16.00	
PIATOK 6. 11. 15	PRVÝ PIATOK V MESIACI	+ rod. Piontkova a Kotúľova	18.00		
SOBOTA 7. 11. 15	FERIA	+ Jozef a Paulína Jurky	17.00	16.30	
NEDEĽA 8. 11. 15	32. NEDEĽA „CEZ ROK“	Na úmysel	8.30		

- **Oznamy** Pobožnosť na Dušičky bude dnes na cintoríne: Vasiľov o 13,00 hod.; Babín o 14,00 hod.
- **Spovedanie pred prvým piatkom** tento týždeň 1 hodinu pred sv. omšou: B : st., pia; V.: ut., št.;
- **Ku chorým budem chodiť** v stredu. Babín od 8.30 hod., Vasiľov od 11.00 hod.
- V čase od 1. novembra do 8. novembra môžeme získať odpustky pre duše v očisti.
- **Upratovanie kostola:** Babín : č. d. 190 - 200

Vasiľov: Ľudmila Matisová, Anna Škombárová, Štefánia Bereňová,
Katarína Škombárová, Mária Obrtáčová, Jana Matovčíková

- **Sviatosť manželstva chcú prijať:**

Matej **Kurčina**, syn Petra a Emílie rod. Škuntovej, narodený – Dolný Kubín a bývajúci – Babín
a Klaudia **Štefaňáková**, dcéra Františka a Moniky rod. Vnencákovej, nar.- Trstená a býv.- Or. Polhora
Ohlasujú sa 1. a 2. raz

František **Škombár**, syn Františka a Terézie rod. Katrenčíkovej, narodený – Dol.Kubín a býv. – Vasiľov
a Margita **Kuchtáková**, dcéra Jozefa a Emílie rod. Smolárovej, narodená – Dol.Kubín a býv.- Novô
Ohlasujú sa 1., 2., a 3. raz

Kto by vedel o nejakej manželskej prekážke, je to povinný ohlásiť na farskom úrade.
Želám Vám radostné prežívanie nedele a požehnanie do nastávajúceho týždňa!

MISERICORDIAE VULTUS

bula, ktorou sa vyhlasuje mimoriadny Svätý rok milosrdenstva

*František, biskup Ríma, sluha sluhov Božích;
tým, ktorí budú čítať tento list, milosť, milosrdenstvo a pokoj.*

(Pokračovanie)

8. S pohľadom upretým na Ježiša a na jeho milosrdnú tvár môžeme zachytiť lásku Najsvätejšej Trojice. Poslanie, ktoré Ježiš prijal od Otca, bolo: zjaviť tajomstvo Božej lásky v jej plnosti. „Boh je láska“ (1 Jn 4, 8. 16), tvrdí evanjelista Ján ako prvý a jediný v celom Svätom písme. Táto láska je teraz viditeľná a hmatateľná v celom Ježišovom živote. Jeho osoba nie je ničím iným ako láskou; láskou, ktorá sa dáva nezištné. Jeho vzťahy s ľuďmi, s ktorými sa stretá, poukazujú na niečo jedinečné a neopakovateľné. Znamená, ktoré koná, predovšetkým voči hriešnikom, chudobným, vylúčeným, chorým a trpiacim, sú prejavom milosrdenstva. Všetko v ňom hovorí o milosrdenstve. Nič v ňom nie je bez súcitu.

Keď Ježiš videl, že zástupy ľudí, ktoré ho nasledovali, sú unavené, zmorené, sklesnuté a bez pastiera, z hĺbky srdca pocítil s nimi súcitu (porov. Mt 9, 36). Mocou tejto súcitnej lásky uzdravoval chorých, ktorých mu prinášali (porov. Mt 14, 14), a niekoľkými chlebami a rybami nasýtil veľké zástupy (porov. Mt 15, 37). Vo všetkých týchto situáciách bol Ježiš pohnutý práve milosrdenstvom, s ktorým čítal v srdciach svojich poslucháčov a odpovedal na ich najopravdivejšie potreby. Keď stretol naimskú vdovu, ktorá išla pochovať svojho jediného syna, pocítil veľký súcitu s nesmiernou bolesťou plačúcej matky a navrátil jej syna tým, že ho vzkriesil z mŕtvych (porov. Lk 7, 15). Potom, ako oslobodil posadnutého z Gerasy, zveril mu toto poslanie: „Chod domov k svojim a zvestuj im, aké veľké veci ti urobil Pán a ako sa nad tebou zmiloval“ (Mk 5, 19). Aj povolanie Matúša zapadá do tejto perspektívy milosrdenstva. Keď Ježiš prechádzal okolo mýta, jeho pohľad pritiahol Matúšov. Bol to pohľad plný milosrdenstva, ktoré tomuto človeku odpúšťalo hriechy a ktorým Ježiš premohol odpor ostatných učeníkov a vybral si jeho, hriešnika a mýtnika, za jedného z Dvanástich. Svätý Béda Ctihodný vo svojom komentári k tejto scéne z evanjelia napísal, že Ježiš sa pozrel milosrdne na Matúša a vyvolil si ho: miserando atque eligendo.⁷ Tento výraz ma vždy tak veľmi fascinoval, že som si ho zvolil za svoje motto.

9. V podobenstvách venovaných milosrdenstvu Ježiš odhaľuje povahu Boha ako Otca, ktorý sa nikdy nevzdáva, až kým neodstráni hriech a svojím súcitom a milosrdenstvom nezvít'azí nad odporom. Poznáme tieto podobenstvá, zvlášť tri z nich: o stratenej ovci, o stratenej drachme a o otcovi a dvoch synoch (porov. Lk 15, 1 – 32). V týchto podobenstvách sa zdôrazňuje Božia radosť najmä vo chvíli, keď odpúšťa. Nachádzame v nich jadro evanjelia i našej viery, pretože milosrdenstvo sa v nich predstavuje ako sila, ktorá všetko premáha, napĺňa srdce láskou a utešuje odpustením.

V inom podobenstve nás okrem toho poučča vzhľadom na náš kresťanský životný štýl. Ježiš, vyprovokovaný Petrovou otázkou, koľkokrát treba odpustiť, odpovedá: „Hovorím ti: Nie sedem ráz, ale sedemdesiat sedem ráz“ (Mt 18, 22), a rozpovie podobenstvo o „nemilosrdnom sluhovi“. Toho si Pán zavola a žiada ho, aby mu vrátil vysokú sumu. No on ho na kolenách prosí, aby mu pozhovel. Vzápätí nato stretá svojho spolusluhu, ktorý mu dlhuje pár denárov. Ten mu padne k nohám a úpenlivo ho prosí o zľutovanie, no on to odmietne a dá ho uväzniť. Keď sa to pán dozvie, veľmi sa rozhnevá a dá si zavolať onoho sluhu a povie mu: „Nemal si sa teda aj ty zľutovať nad svojím spolusluhom, ako som sa ja zľutoval nad tebou?“ (Mt 18, 33). A Ježiš končí slovami: „Tak aj môj nebeský Otec urobí vám, ak neodpustíte zo srdca každý svojmu bratovi“ (Mt 18, 35).

Podobenstvo obsahuje hlboké poučenie pre každého z nás. Ježiš potvrdzuje, že milosrdenstvo nie je len spôsob, akým koná Otec, ale stáva sa kritériom na pochopenie, kto sú jeho skutoční synovia. Skrátka, sme povolani žiť milosrdenstvo, pretože najprv bolo milosrdenstvo preukázané voči nám. Odpustenie urážok sa stáva tým najjasnejším prejavom milosrdnej lásky a pre nás kresťanov je imperatívom, na ktorý nesmieme zabúdať. Aké ťažké sa zdá znova a znova odpúšťať! A predsa je odpustenie nástrojom, ktorý sme dostali do svojich krehkých rúk, aby sme dosiahli pokoj srdca. Zanechať nenávisť, hnev, násilie a pomstu je nevyhnutnou podmienkou šťastného života. Osvojme si teda Apoštolovu výzvu: „Slnko nech nezapadá nad vašim hnevom“ (Ef 4, 26). A predovšetkým počúvajte Ježišove slová, podľa ktorých je milosrdenstvo ideálom života a kritériom vierohodnosti našej viery: „Blahoslavení milosrdní, lebo oni dosiahnu milosrdenstvo“ (Mt 5, 7). Týmto blahoslavenstvom sa máme zvlášť horlivo inšpirovať v tomto svätom roku.

Je zrejmé, že milosrdenstvo je vo Svätom písme kľúčovým slovom, ktoré označuje konanie Boha voči nám. Boh sa neobmedzuje len na tvrdenie, že nás miluje, ale robí túto lásku viditeľnou a hmatateľ-

nou. V skutočnosti by láska nikdy nemala byť iba abstraktným slovom. Zo svojej povahy sa prejavuje konkrétne: úmyslami, postojmi, správaním, ktoré sa overujú v každodennom konaní. Božie milosrdenstvo zodpovedá Božej zodpovednosti za nás. Boh sa cíti za nás zodpovedný, želá si naše dobro a chce nás vidieť šťastných, plných radosti a pokoja. Na tú istú vlnovú dĺžku sa má naladiť aj milosrdná láska kresťanov. Ako miluje Otec, tak milujú aj deti. Ako je on milosrdný, tak sme aj my povolani byť jedni voči druhým milosrdní.

10. Milosrdenstvo je nosným pilierom života Cirkvi. Celé jej pastoračné konanie má byť preniknuté nehou, s ktorou sa obracia na veriacich; nič z jej ohlasovania a z jej svedectva pred svetom sa nezaobíde bez milosrdenstva. Dôveryhodnosť Cirkvi vedie cez milosrdnú a súcitnú lásku. Cirkev „prežíva neuhastiteľnú túžbu ponúkať milosrdenstvo“.⁸ Možno sme už dlho zabúdali ukazovať a žiť cestu milosrdenstva. Na jednej strane pokušenie uplatňovať vždy iba spravodlivosť spôsobilo, že sme zabudli, že to je len prvý, hoci nevyhnutný a potrebný krok, no Cirkev predsa potrebuje ísť ďalej, aby dosiahla vyšší a dôležitejší cieľ. Na druhej strane je smutné vidieť, ako je v našej kultúre skúsenosť odpustenia čoraz vzácnejšia. Dokonca sa niekedy zdá, že sa samotné toto slovo vytráca. Bez svedectva odpúšťania však ostane život neplodným a sterilným, akoby sme žili na vyprahutej púšti. Pre Cirkev opäť nastal čas ujať sa radostnej zvesti o odpustení. Je čas vrátiť sa k tomu, čo je podstatné, aby sme na seba vzali slabosti a ťažkosti našich bratov. Odpustenie je silou, ktorá kriesi človeka do nového života a vlieva odvahu hľadiť do budúcnosti s nádejou.

11. Nesmieme zabudnúť na dôležité učenie, ktorému svätý Ján Pavol II. venoval svoju druhú encykliku *Dives in misericordia*, ktorú v tom čase nikto nečakal a ktorá svojou témou mnohých prekvapila. Chcem pripomenúť zvlášť dve vyjadrenia svätého pápeža. Predovšetkým poukázal na to, že v dnešnej kultúre sa zabúda na tému milosrdenstva: „Tak sa zdá, že zmýšľanie ľudí terajšieho veku - azda viac ako predtým - sa stavia na odpor voči Bohu milosrdenstva a snaží sa odstrániť zo života a zo srdca človeka aj myšlienku na milosrdenstvo. Lebo slovo a náplň milosrdenstva akoby znamenali obmedzenie pre človeka, ktorý v dôsledku nesmierneho a predtým nepoznaného pokroku vedy a techniky teraz oveľa väčšmi rozšíril svoje panstvo a podrobil si i ovládol zem. Toto ovládanie zeme, ktoré sa niekedy chápe len jednostranne a povrchné, akoby nenechávalo nijaké miesto pre milosrdenstvo... Z tohto dôvodu sa v terajšom položení Cirkvi a sveta mnohí ľudia - a ich združenia - vedení živým citom viery takrečeno samočinne obracajú na Božie milosrdenstvo.“⁹

Okrem toho svätý Ján Pavol II. takto zdôvodnil naliehavú potrebu ohlasovať milosrdenstvo a svedčiť o ňom v súčasnom svete: „Vychádza totiž z lásky k človekovi a ku všetkému, čo je ľudské a čo je podľa mienky mnohých súčasných ľudí veľmi ohrozené. Kristovo tajomstvo... ma pobádalo, aby som znova zdôraznil neporovnateľnú ľudskú dôstojnosť; ono ma zároveň zaväzuje, aby som hlásal milosrdenstvo ako zmilovávajúcu sa Božiu lásku v tom istom Kristovom tajomstve. Takisto ma toto tajomstvo pozýva, aby som sa obracal k tomuto milosrdenstvu a vyprosoval ho v tejto ťažkej a rozhodujúcej chvíli dejín Cirkvi i sveta.“¹⁰ Jeho učenie je dnes aktuálnejšie ako kedykoľvek predtým a zaslúži si, aby sme ho v tomto svätom roku znovu oživil. Chceme si osvojiť jeho ďalšie slová: „Cirkev žije opravdivým životom, keď vyznáva a hlása milosrdenstvo - túto najpodivuhodnejšiu vlastnosť Stvoriteľa a Vykupiteľa - a keď privádza ľudí k prameňom Spasiteľovho milosrdenstva, ktoré ona opatruje a rozdáva.“¹¹

12. Cirkev má poslanie ohlasovať Božie milosrdenstvo, ktoré je pulzujúcim srdcom evanjelia a skrze ktoré má evanjelium dospieť k srdcu a mysli každého človeka. Kristova nevesta si osvojuje správanie Božieho Syna, ktorý ide v ústrety všetkým a nikoho nevyklučuje. V našej dobe, keď je Cirkev zapojená do novej evanjelizácie, si téma milosrdenstva vyžaduje, aby bolo predkladané s novým nadšením a s novým pastoračným prístupom. Pre Cirkev a pre dôveryhodnosť jej hlásania je rozhodujúce, aby v praxi žila milosrdenstvo a osobne o ňom svedčila. Ak má jej jazyk a jej gestá preniknúť do ľudských srdiec a podnietiť ich, aby hľadali cestu späť k Otcovi, musia tlmočiť milosrdenstvo.

Prvou pravdou Cirkvi je Kristova láska. Cirkev je služobnicou tejto lásky vedúcej k odpúšťaniu, ba až k obetovaniu seba samého, a sprostredkuje ju ľuďom. Preto tam, kde sa Cirkev nachádza, tam musí byť zjavné Otcovo milosrdenstvo. V našich farnostiach, spoločenstvách, združeniach a hnutiach, skrátka všade tam, kde sú kresťania, má mať každý možnosť nájsť oázu milosrdenstva.

13. Tento mimoriadny Svätý rok chceme prežívať vo svetle Pánových slov: milosrdní ako Otec. Evanjelista zaznamenáva Ježišovo učenie: „Bud'te milosrdní, ako je milosrdný váš Otec!“ (Lk 6, 36). Je to životný program, ktorý je veľmi náročný, no aj plný radosti a pokoja. Ježišov príkaz je adresovaný tým, ktorí počúvajú jeho slová (porov. Lk 6, 27). Aby sme dokázali byť milosrdní, musíme najskôr počú-

vat' Božie slovo. To znamená, že musíme znovu objaviť hodnotu rozjímania v tichosti o Slove, ktoré k nám hovorí. Takto bude možné kontemplovat' Božie milosrdenstvo a prijať ho za svoj životný štýl.

(Pokračovanie na budúce)